



Kısaca Konu Başlıkları gizle

1 Varlığı İdea Olarak Kabul Edenler

1.1 Aristoteles (M.Ö. 384-322)

1.2 Farabi (870-950)

1.3 Hegel (1770-1831)

2 Varlığı Madde Olarak Kabul Edenler

3 Hobbes (1588-1679)

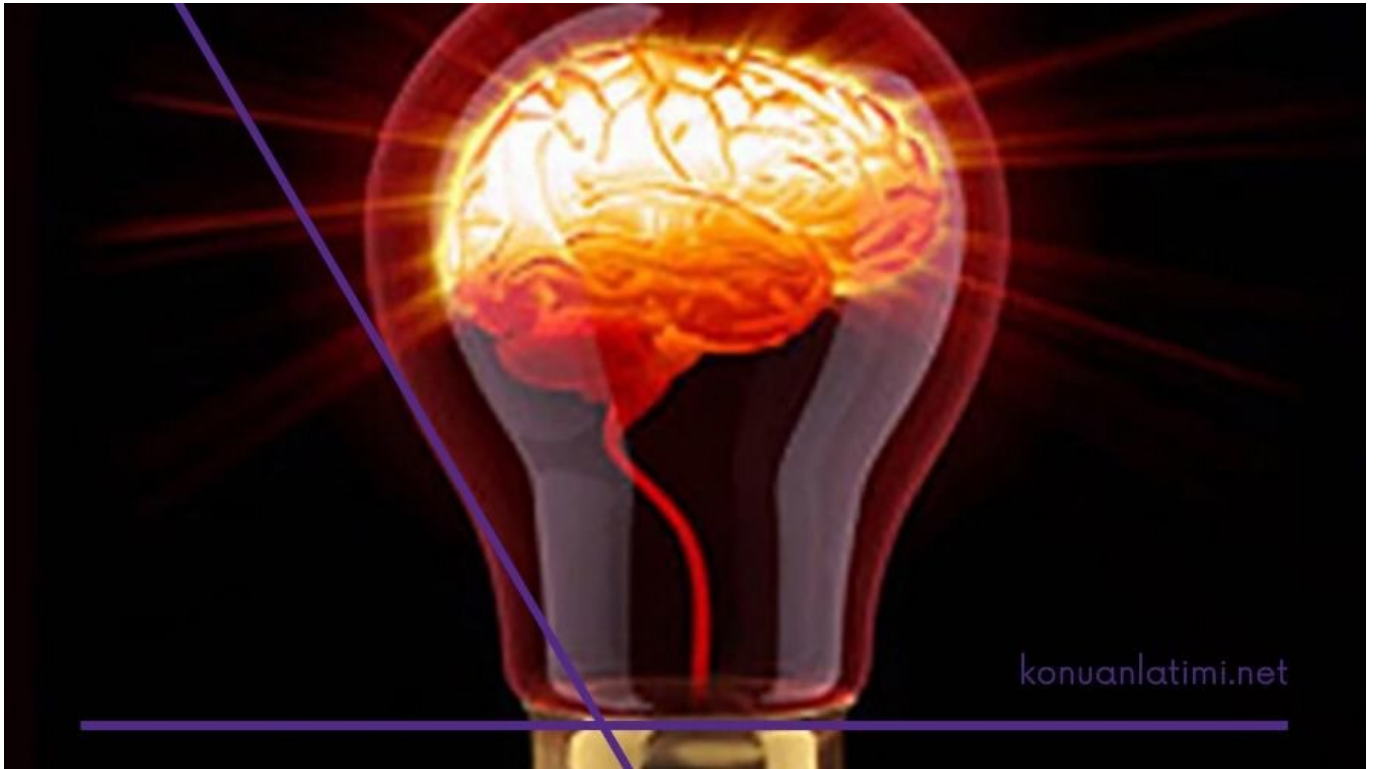
4 La Mettrie (1709-1751)

4.1 Karl Marx (1818-1883)

4.2 Varlık maddedir temsilcileri kimlerdir?

4.3 Varlık ideadır temsilcileri kimlerdir?

Varlığı İdea Olarak Kabul Edenler

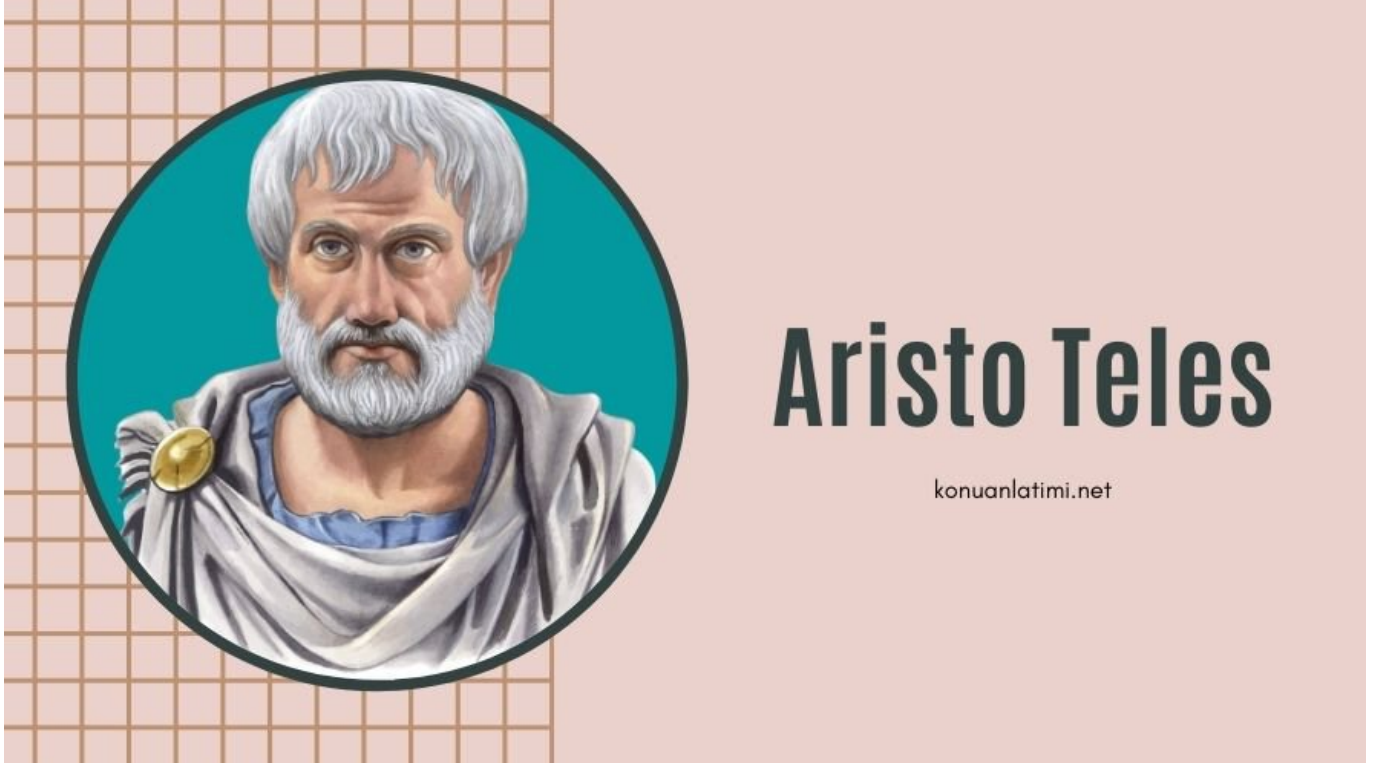


Varlığı İdea Olarak Kabul Edenler

Varlığın ilk ve en önemli ögesinin idea olduğunu öne süren felsefi görüşe idealizm denir. Bu görüşü savunan filozoflar aşağıdadır.

Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

Aristoteles (M.Ö. 384-322)



Aristoteles

Aristoteles'e göre gerçek varlık, duyularımızın bize gösterdiği biçimdedir; değişken görünümlerin (fenomenlerin) içinde oluşan tözdür. Ona göre töz (cevher, öz) olarak var olan ne ideadır ne de maddedir. Bunları da içeren bütündür, bireydir. Duyularla algılanabilir her şey form kazanmış bir maddedir. Başka bir deyişle maddede olanak olarak var olan öz, form (idea) sayesinde gerçek olur. Örneğin, yapıldığı malzeme mermer (madde) olan bir heykeli yapan sanatçının zihnindeki heykel fikri (idea) mermerde vardır. Bu görüşüyle Aristoteles, Platon'un "nesnelere dünyasından ayrı olarak varlığını ileri sürdüğü "idealar dünyası" nı yadsır. Platon'un yanlışı, gerçek varlığı, onu meydana getiren bireylerden ayrı olan idealarda görmesidir; maddeden (eşyadan) ayrı ideaların (formların) bulunduğunu ileri sürmesidir. Materyalistlerin yanlıgıları da tözü (cevheri) maddeye indirgemeleridir.

Aristoteles "gerçek varlığı" oluşturan nedenlerin neler olduğu üzerinde de durur. Ona

Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

göre **yapılan her şeyin maddesel, formel, yapıcı** (hareket ettiren) ve **ereksel** (teleolojik) olmak üzere dört nedeni vardır.

Örneğin, bir heykel;

- 1) Heykelin yapıldığı bir madde (mermer, tunç ya da tahta),
- 2) Heykelcinin zihninde bulunan bir fikir (plan ya da örnek, idea),
- 3) Yapıcı ya da hareket ettirici neden olarak kol, el ve aletler,
- 4) Bunların tümünü harekete getiren ve onları güç halinden eylem haline geçiren bir erek (amaç) bulunmasını gerektirir.

Görüldüğü gibi Aristoteles'e göre varlık somut bir şeydir ve oluşumu dört nedene bağlıdır. Bu nedenlerden en önemlisi ideadır. (form) Madde ondan sonra gelir.

Aristoteles'e göre canlı ile cansız arasında nitelik bakımından bir ayrılık yoktur. Sadece canlılar, cansızlara göre daha üst basamaktadırlar. **Doğada bulunan her varlık -ister canlı isterse cansız olsun- madde ve biçimden oluşur. İnsan da madde ve biçimden oluşmuştur. Beden madde, ruh biçimdir.** Madde; toprak, su, hava ve ateş olmak üzere dört ana biçimde belirir (Empedokles'in görüşü). Bu dört ana ögenin yer değiştirmesi ve çarpışması, dünyadaki öteki varlıkları meydana getirir. Bu bakımdan **doğa sürekli bir oluş içindedir. Bu oluş belli bir ereğe yöneliktir. Başka bir deyişle varlıklar sürekli olarak buldukları basamaktan üst basamağa çıkmak isterler. Söz gelimi; tohum ağaç, yumurta civciv olmak ister. Bu oluşumu başlatansa salt düşünce olan ruhsal bir ilkedir ki Aristoteles buna tanrı demektedir.**

Farabi (870-950)



Farabi

konuanlatimi.net

Farabi

Varlığın idea olduğunu ileri süren filozoflardan biri de İslam felsefesinin kurucusu Farabi'dir. Ona göre felsefe "var olan"ın bilimidir, başka bir deyişle evreni önümüze seren bilimdir. Bu bakımdan **felsefe** yapmak, insanın kendisini ve evrenin amacını anlamaya çalışması demektir

Farabi varlık sorununu **vacibülvücut** (zorunlu varlık) kavramıyla çözmeye çalışmıştır. **Ona göre yokluktan hiçbir iz taşımayan, bir ve gerçek olan ilk varlık Tanrı'dır. Ondan daha önce, daha üstün varlık yoktur. Tanrı, var olmak için başkasına gereksinim duymaz.** "Madde"si ve "suret (biçim)"i bulunmaz. Ondaki her şey **bir** olduğundan varlığının tanımını yapılamaz.

Tanrı'da öz ve töz birdir. Tözü her ne ise özü odur. Özü her ne ise tözü odur. Başka bir deyişle öz ve töz yalnız Tanrı'da birdir. Tanrı'nın yarattıklarında ise ayrıdır. Yaratılanların varlıkları vardır; ama var oluşları Tanrı'ya bağlıdır.

Tanrı saf (mutlak) akıl, saf hayır (iyilik)dır. Öncesiz (ezeli) bilgiye sahiptir. Bilgisi en büyük

Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

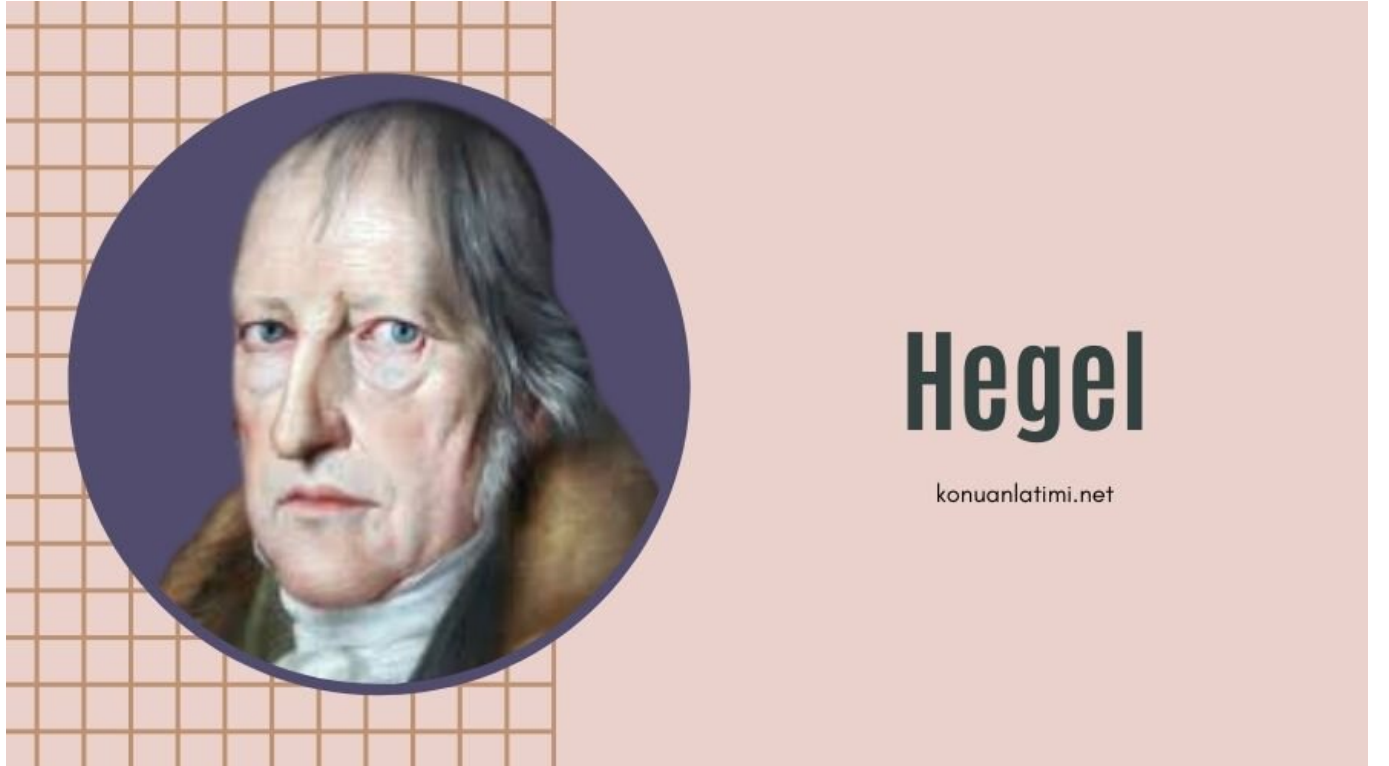


gücüdür. İşte Tanrı'daki bu akıl ve **bilgi** tüm varlıkların yaratılış nedenidir. Her şey bir olan Tanrı'dan **sadır** olmuştur. (ortaya çıkmış).

Farabi'ye göre Tanrı'nın dışındaki bütün varlıklar kendi kendilerine var olmayan, var olmak için bir başkasına muhtaç olan varlıklardır. Varlıklar içinde Tanrı'ya en yakın olan varlık akıl, en uzak olan varlık maddedir. Böylece Farabi bir yandan varlığın ilk ve en önemli ögesinin akıl, düşünce (idea) olduğunu savunmakta; öte yandan Tanrı ile evreni birbirinden ayıran İslam inancını doğrulamaktadır. Farabi bu görüşleri ile kendinden sonra gelen doğu ve batı düşüncelerini büyük ölçüde etkilemiştir.

İlgili Konu Sanat eseri nedir? Sanat eserinin Özellikleri

Hegel (1770-1831)



Hegel

Alman idealizminin son büyük düşünürü Georg Wilhelm Friedrich Hegel varlığı idea

Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.



olarak kabul eder. Hegel tüm varlığın kendisinden çıktığı şeyin evrensel bir gerçek, bir idea olduğu ve maddesel olmayan bu ideanın tek tek bütün varlıkları kapsadığı görüşündedir. Ancak bu evrensel varlık (idea) bazı filozofların, örneğin Platon'un sandığı gibi değişmeyen, ne ise öyle kalan bir şey değildir. Tam tersine evrensel varlık sürekli bir değişme ve gelişme halindedir. Hem doğa hem de insan bu değişme ve gelişme sonucu ortaya çıkmıştır. Başka bir deyişle evrenin gerçekliği ideanın tek tek varlıklar halinde belirmesinden ve biçimlenmesinden doğmuştur. **Tüm var olanların temelinde bulunan bu ilkeye Hegel "idea", "akıl", "ruh", "töz" ya da "tin(geist)" der**

Ona göre mutlak ruh ya da tin bir oluş, bir gelişme, bir evrim içindedir. Bu da diyalektik (tez - antitez - sentez) yoluyla gerçekleşir. Hegel, **Herakleitos'tan** farklı olarak bu gelişimin bir amacı olduğu görüşündedir. Bu amaç, ruhun kendisini tam olarak gerçekleştirmesidir

Hegel'e göre her şeyin temelinde bu evrensel ilke vardır. Bu ilkeyi kısaca şöyle açıklayabiliriz:

Gerek doğa gerekse tarih, karşıtların (tez-antitez) çatışması ve bir biresime (senteze) ulaşmasıyla ilerler. Bu biresim zamanla teze dönüşerek karşıtını (antitezini) yaratır ve onunla çatışmaya girer. Bu da yeni bir senteze yol açar. Bu süreç böylece sürüp gider. Ayrıca idea, tek tek varlıkların çeşitliliği içinde kaybolmaz. Düşünen zihinde (ruhta) yeniden kendisini bulur. Örneğin, doğa farklılaşmış bir ideadır. Bu nedenle doğada çokluk görülür. Bu, ideanın kendine "yabancılaşması"dır. Ne var ki doğadaki çokluktan biri olan "insan" doğadaki öteki varlıklardan yavaş yavaş sıyrılarak kendi kendisinin bilincine varır. Bütün varlığın temelindeki ideaya yönelir. Böylece evrensel varlığın "bir" ve idea olduğu gerçeği insanoğlunun düşüncesinde yeniden ortaya konur.

Varlığı Madde Olarak Kabul Edenler



Varlığı Madde Olarak Kabul Edenler

Filozoflar evreni, doğayı, insanı açıklamaya yönelirken farklı iki gerçeklikle karşılaşmışlardır. Bunlardan biri gözle görünen, elle tutulan, **zaman** ve uzay içinde yer alan **maddesel** gerçekliktir. Diğeri göremediğimiz, dokunamadığımız, ölçemediğimiz sayılar, fikirler gibi **düşünsel** gerçekliktir.

Filozoflar varlığın madde ve düşünce niteliğinde olduğunu belirledikten sonra şu sorunun yanıtını aramaya başlamışlardır:

“Madde ve düşünceden hangisi daha önemlidir, hangisi diğerinden daha önce gelir?”

Bu soruyu “Madde daha önemlidir, varlığın ana ögesi maddedir” diye yanıtlayanlara felsefede “materyalist” denir. Buna göre **materyalizm (özdekçilik, maddecilik) evrendeki tek tözün (cevherin) madde olduğunu, maddenin düşünceden bağımsız olarak var olduğunu ve bütün varlıkların maddeden türediğini ileri süren öğretidir.**

Tanımdan da anlaşılacağı gibi materyalizme göre madde, yani bizi çevreleyen nesnelere bizden bağımsız ve öncesiz (ezeli) olarak vardır, var olmak için düşünceye muhtaç değildir. Tersine, **madde olmadan düşünce var olamaz. Bu da bedenden bağımsız ve ölümsüz bir düşüncenin olamayacağını gösterir. Materyalizm maddeyi öncesiz ve bağımsız bir töz olarak kabul ettiği için tanrının varlığını tanımaz.**

Materyalizmin geçmişi çok eskilere, felsefenin ilk temsilcilerine kadar uzanır. Nitekim **Thales** her şeyin aslının su, **Anaximenes** hava, **Herakleitos** ateş olduğunu öne sürmüşler ve evrendeki tüm varlıkları bir ilk maddeye dayanarak açıklamayı denemişlerdi. Böyle olmakla birlikte **materyalizmi bir sistem, bir öğretiy haline getiren Demokritos'tur.**

Mekanist bir görüşe sahip olan Abderalı (Trakyalı) **Demokritos**, İlk Çağ materyalizminin önde gelen bir temsilcisidir. "**Atomculuk** (atomizm)"un kurucusu sayılır.

Demokritos'a göre evren atomlardan oluşmuştur. Atomlar öncesiz ve sonrasızdırlar, yani baştan beri vardılar. Onlar ne oluşmuşlardır ne de oluşacaklardır. Kimyasal nitelik bakımından birbirlerinin aynıdırlar; yer kaplarlar, gözle görülmezler ve bölünmezler. Bundan ötürü atomların niteliksel bir değişmeye uğramaları olanaksızdır. Nicelik bakımından ise farklıdırlar; birbirlerinden biçim ve büyüklük yönünden ayrılırlar.

Atomlar boşlukta (uzayda) değişik hızlarla sürekli hareket halindedirler. Birbirleriyle çarpışmaları ve birbirleri üzerindeki basınçları sonucu sınırsız şekiller halinde birleşerek evreni ve evrendeki şeyleri oluştururlar. Demokritos'a göre kaba ve ağır hareket eden atomlar toprağı, hareketleri hızlı olan ince atomlar suyu ve havayı oluşturmuşlardır. Ay, güneş ve yıldızlar ise atomların çarpışması sonucu ortaya çıkan çevrinti sonucu boşluğa fırlayıp tutunmuş olan taş yığınlarıdır.

İlgili Konu Bilim felsefesinin konusu ve problemleri

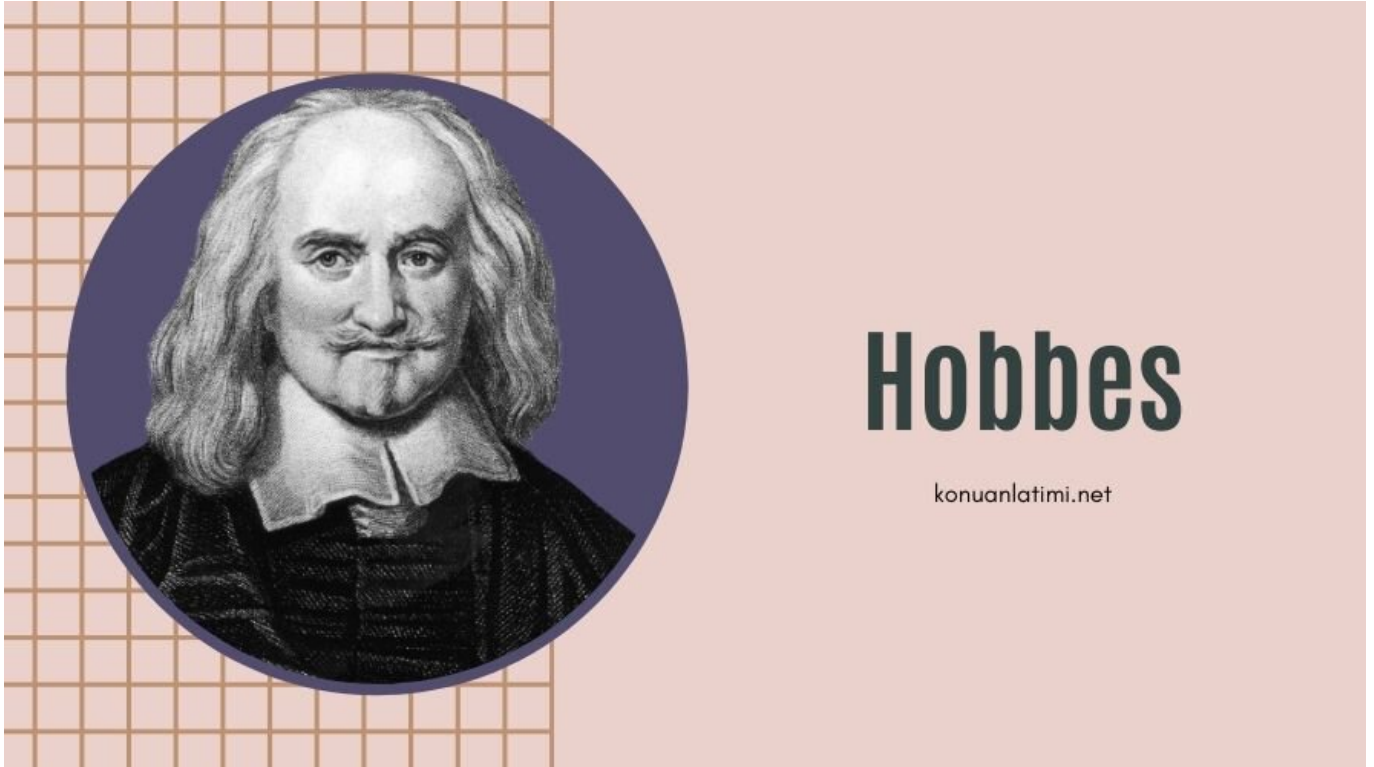
Demokritos evrenin bir "düzen"e girmesinin kendiliğinden olamayacağını, bu düzeni sağlayacak bir "güç"ün olması gerektiğini öne süren filozoflara karşı çıkar. Düzenin kendiliğinden oluşabileceğini savunur. Bu fikrini açıklamak için gösterdiği örneklerden biri şudur:

"Harman yapılırken buğdayı samanından ayırmak istersem havaya savururum. Bu yolla, ağır oldukları için buğday taneleri bir tarafa, hafif olduğu için saman diğer bir tarafa ayrılır. Bu tamamıyla mekanik bir olaydır. Evrende de bu yasa geçerlidir. Bu bakımdan evreni

düzenleyen bir 'güc'ü ayrıca kabul etmeye gerek yoktur. Çünkü mekanik yasalar aynı şeylerin kendiliğinden bir yere birikmesini sağlıyorlar..."

Görülüyor ki **Demokritos'a göre evrenin "oluş"unda ne bağımsız bir "güç" ne de bir "rastlantı" rol oynamaktadır. Evrene zorunluluk egemendir. Tüm varlık, maddesel olan atomların "mekanik" bir şekilde birleşmesinden oluşmuştur.** Demokritos'un öğretisi **Epikuros** (M.Ö. 341-270) ile **Lucretius** {Lukresyus, M.Ö. 95-55) tarafından devam ettirilmiştir.

Hobbes (1588-1679)



Hobbes

Thomas Hobbes felsefede materyalizmi, etikte haz ahlakını, siyasette monarşiyi benimseyen İngiliz filozoftur. En tanınmış eseri "Leviathan"dır. Leviathan, Tevrat'ta geçen bir canavarın adıdır ve Hobbes'ta her şeye egemen olan devletin simgesidir.

Francis Bacon'ın empirizminden etkilenen **Hobbes'a göre dünya, mekanik hareket**

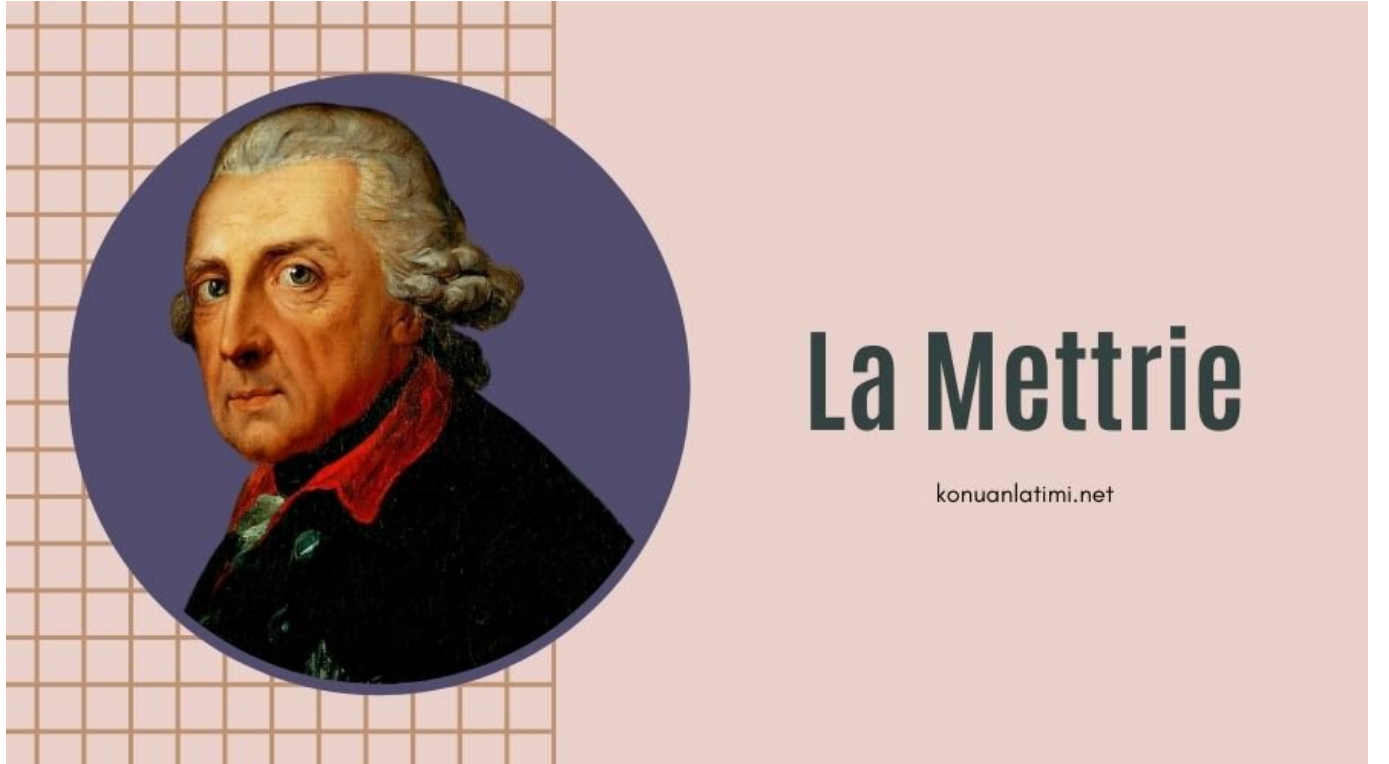
Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.



yasaları tarafından yönetilen cisimlerin bütünüdür. İnsan ve hayvan bu bütünün bir parçasıdır. Onların fiziksel ve ruhsal yaşamları da tümüyle mekanik hareket yasalarına bağlıdır. Bu bakımdan dünyada ruh, melek, tanrı diye bir şey yoktur. Bunlar imgelemin ürünüdür.

Hobbes'a göre evrende töz (cevher) olarak yalnızca madde vardır. Felsefenin konusunu bu madde, daha açık bir deyişle maddenin biçim almış durumu olan cisimler oluşturur. Cisimler de ancak gözlem ve deney yoluyla incelenir. Maddenin dışında kalanlar - tanrı, ruh gibi- ise ilahiyata ait inanç konusundadır.

La Mettrie (1709-1751)



La Mettrie

Bir filozof ve hekim olan **Julien Offray de La Mettrie Hobbes gibi, evreni oluşturan tözün (cevherin), başka bir deyişle değişenlerin özünde değişmeden kalanın madde olduğu kanısındadır.** En tanınmış eserleri "Ruhun Doğal Tarihi" ile "Makine İnsan"dır.

Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

Filozof, “Ruhun Doğal Tarihi” isimli eserdeki düşünceleri yüzünden Fransa’dan, “Makine İnsan” adlı yapıtını yayımlayınca da sığındığı Hollanda’dan ayrılmak zorunda kalmıştır.

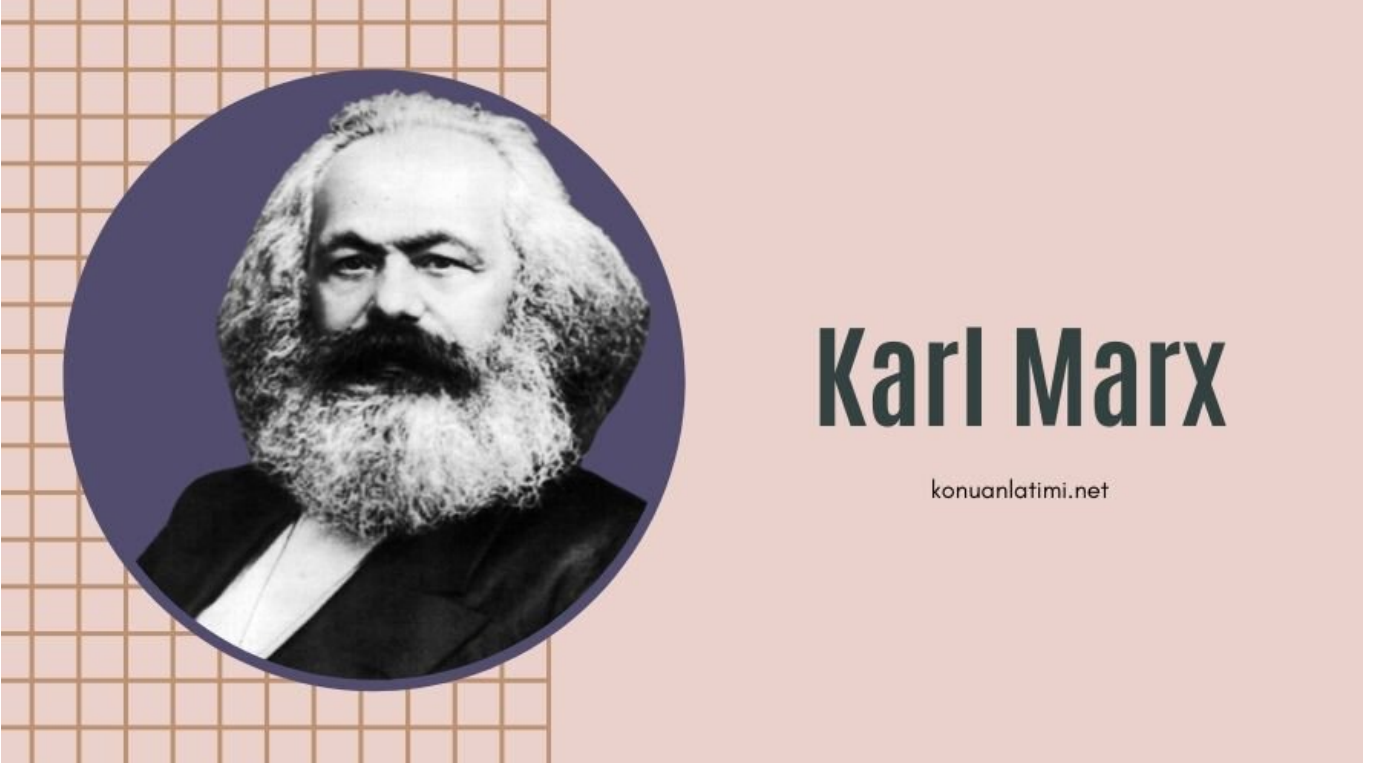
La Mettrie’nin materyalizmi Descartes’ın mekanist doğa felsefesi ile Locke’un duyumculuğuna dayanır. **Ona göre doğada madde ile onun hareketlerinden başka bir şey yoktur.** İnorganik dünya gibi organik dünyada (bitkiler, hayvanlar, insanlar) yer kaplayan, hareket gücü ve duyumlama yeteneği olan maddeden oluşmuştur. Bu bakımdan insan ile hayvan arasında nitelik farkı bulunmaz. Buradaki fark yalnızca bir derece farkıdır. Daha açık bir deyişle insan ile hayvan ya da bitki ile maden arasında özde hiçbir fark yoktur.

Nitekim La Mettrie yurttaşı Descartes’ın hayvanları birer otomat saymasını doğru bulur. Ancak kendisi bununla yetinmez, bir adım daha atarak insanların da birer makine olduğunu ileri sürer. Aradaki fark insanın daha karmaşık bir makine oluşudur. Bununla beraber Descartes’tan şu noktada ayrılır: Descartes hayvanlarda **düşünme** yeteneği olmadığı kanısındadır. Maddede hareket gücü ve duyumlama yeteneğinin varlığını savunan La Mettrie hayvanlarda da düşünme yeteneğinin varlığını ileri sürer.

Görüşlerinin mantıksal sonucu olarak **La Mettrie’ye göre insan, doğaüstü bir Yaradan’ın yarattığı ayrıcalıklı bir varlık değildir. Diğer hayvan ve bitki türleri gibi insan türü de birdenbire meydana gelmemiştir. İnsan bugünkü biçimini en ilkel organizmalardan derece derece, gittikçe daha yüksek organizmaları çıkaran doğal evrime borçludur.**

19. yüzyılda hem doğa bilimlerinde hem de toplumsal bilimlerde büyük gelişme oldu. Bu gelişmenin sonucunda La Mettrie’nin ve öteki mekanist materyalistlerin görüşlerinden bazıları bilimsel verilerle çelişir duruma düştü. Bunun üzerine Kari Marx mekanik materyalizmin eksik ve hatalarından arınmış yeni bir kuram geliştirme girişiminde bulundu.

Karl Marx (1818-1883)



Karl Marx

Marx (Marks) bir Alman filozoftur. Yaşamı zor koşullar altında geçmiştir. Düşünce ve eylemlerinden ötürü Almanya'dan ayrılmak zorunda kalmış, Fransa ve Belçika'dan sınır dışı edilmiş, sonunda Londra'ya yerleşmiş ve orada ölmüştür. Eserleri arasında en ünlüsü "Daskapital'dir. (Sermaye)

İlgili Konu Düşünüyorum o halde varım diyen filozof (Rene Descartes) kimdir?

Marx, materyalist Ludwig Feuerbach (Foyerbah, 1804-1872) ile idealist Friedrich Hegel'den etkilenmiştir. Doğanın düşünceden bağımsız olarak varlığını savunan materyalizmle Hegel'in geliştirdiği diyalektik yöntemi birleştirmiş ve diyalektik materyalizm denen yeni bir kuram oluşturmuştur.

Marx'a göre Hegel'in en önemli yanı, her şeyin değişme ve hareket halinde birbirine bağlı olduğunu düşünmesi ve Herakleitos'ta görülen diyalektik yöntemi geliştirmesidir. Hegel'e göre düşünce (ruh) ve doğa (evren) sürekli değişim içindedir ve bu değişimde düşüncenin

Bu PDF içerik konuanlatimi.net sitesine aittir ve farklı bir web sitesinde tıklanabilir kaynak link verilmeden paylaşılması / görüntülenmesi yasaktır.

yeri ve önemi önde gelir. Başka bir deyişle düşüncede meydana gelen değişimler maddedeki değişimlere yol açar. **Marx'ta Hegel gibi evrenin diyalektik biçimde (tez - antitez - sentez) geliştiği görüşündedir. Ne var ki Marx'a göre Hegel, "Düşüncelerdeki değişimler maddelerdeki değişimleri yaratır." derken yanılmıştır. Çünkü bize düşünceleri veren maddelerdir ve maddeler (nesnelere) değiştiği için düşünceler değişmektedir.** Böylece Marx, "diyalektik idealizm" yerine "diyalektik materyalizm" kuramını getirmiştir.

Diyalektik materyalizmde doğa ve insana ilişkin bütün olgular düşünce ya da ruhtan bağımsız olarak ele alınır. Bu kurama göre ilk varlık maddedir. Düşünce (ruh) maddeden sonra gelen ve ona bağlı olan varlıktır. Başka bir deyişle madde düşünceden önce vardır ve var olmak için düşünceye (ruha) gereksinimi yoktur. **Düşünce maddesel bir gerçeklik olan beynin ürünüdür. Evren hareket halinde maddedir. Bu madde çatışma ve çelişmelerden geçerek varlıkları ortaya çıkarmıştır.** Öyleyse maddenin bir geçmişi, bir şimdisi, bir geleceği yani tarihi vardır.

Doğada hiçbir şey şu andaki gibi değildir; her şey geçmişte birtakım değişikliklere uğramıştır, gelecekte de uğrayacaktır. Aynı kural insan ve toplum için de geçerlidir. Kısaca evren olmuş bitmiş bir şey değildir, diyalektik biçimde ilerleyen bir süreçtir. Evrende bilinmez diye bir şey yoktur; yalnızca henüz bilinmeyen şeyler vardır. Onlar da bilim ve teknolojiye ilerlemeler sağlandıkça, bilinenler arasında yerlerini alacaktır.

Diyalektik materyalizm ile mekanik materyalizm arasında önemli farklar vardır. Mekanik materyalizm nesnelere kendi başlarına ve değişmez özellikleri olan varlıklar olarak görür. Evrenin, değişmeyen bu parçalardan meydana geldiğini ileri sürer. Oysa diyalektik materyalizm nesnelere karşılıklı ilişkileri ve çelişkileri içinde ele alır. Bu kurama göre hiçbir şey durağan değildir. Her şey oluşur, sürekli değişir ve yok olur. Değişmiyor gibi görüldüğü zaman bile her şey kendi içinde belirli bir değişim ve dönüşüm halindedir.

Diyalektik materyalizm yalnızca doğayı açıklamakla yetinmez, onu değiştirmek gerektiğini ve insanın bunu başarabilecek yetenekte olduğunu savunur. Diyalektik materyalizmin tarihe ve topluma uygulanması tarihsel materyalizm diye adlandırılmıştır.

Bilindiği gibi Hegel'e göre tarihsel gelişim diyalektik yolla gerçekleşiyordu. Bu gelişimde etken olan "tin" ya da "akıl", başka bir deyişle "düşünce" idi. Ona göre tarihteki gelişmeyi düşünsel değişimler belirliyor ve maddesel değişimlere neden oluyordular.



Hegel gibi Marx'a göre de tarihin karşıtları çöze çöze ilerleyen bir gidişi vardır. Ancak, Hegel'in sandığı gibi düşünsel değişimler, maddesel değişimleri yaratmazlar. Tam tersine maddesel değişimler, düşünsel değişimlere neden olurlar. Marx'a göre tarihteki gelişimi belirleyen temel etkenler olan ekonomik ilişkiler, ekonomik güçler ve üretim araçları alt yapıyı; toplumun sınıflara ayrılışı, siyasal erkin dağılımı, hukuk yasaları, ahlak, din, eğitim kurumları vb. üst yapıyı oluştururlar. Tarihsel materyalizme göre tüm tarihsel ve toplumsal olayların belirleyici nedeni ekonomik olaylar, başka bir deyişle alt yapıyı oluşturan etkenlerdir.

Filozof olduğu kadar ekonomi bilgini de olan Marx, özel mülkiyetin kaldırılmasını, tüm ürün ve malların ortaklaşa kullanılmasını savunmuş ve komünizmi bir öğretiyi (doktrin) durumuna getirmiştir. Bunda Alman filozof Friedrich Engels (1820-1895)'in de büyük katkısı olmuştur.

Varlığı İdea ve Madde Olarak Kabul Edenler

Varlık maddedir temsilcileri kimlerdir?

Bu görüş; Hobbes, La Mettrie ve Manc'la günümüze kadar gelmiştir. Demokritos'a göre, bütün varlıklar, atomlardan meydana gelmiştir.

Varlık ideadır temsilcileri kimlerdir?

Varlığı idea olarak kabul eden filozoflar Platon, Aristoteles, Farabi, Berkeley ve Hegel'dir.